

Lasucha Samta. ochotnicka. 19 lat. panua.

N. 7373 7348

Dnia 10 lutego 1940 r. o godz. 4-tej rano, kiedy
cala rodzina jeszcze spala, zastukano do
drzwi i okien. Na zapytanie oja kto, - taki.
koniasta odpowiedzi. " matery - wryniaj."

Do mieszkania weszlo 10-ciu N. K. W. S.

Dwoch z ubraniami cywilnymi, reszta w ubra-
-niach N. K. W. S. Byli tez ukrainicy i zydzi.

Do zabrania sie dali 2-me, godziny, nie
wypuszczajac nikogo nawet do drugiego

pokaju. Odwieziano nas do wagonow, ktore
staly ju na stacji. Przejazdzono mnie
na postojek Katromski, rej. Harrowskiego.

Obtawie Hologobnej. Pracowano przy
sewaniu lasu i splamianiu. W tenie

odleglym od miasta i od wiosek
o 150 km. stalo w srodku lasu 5 barakow
i wziejz wie. Obok barakow bylo jezioro.

W jednym baraku mieszkalo 20 rodzin.

W przegrodzie gdzie mieszkalam przodnie
dzwi nie moze, tego namoi pokojem

było bandy ciarow, brak imiata, wilzac
 K uscy nie dawaty spaci pluskny, prusaki
 ktore wlyzni masami upadaly na
 ciota ludzkie. Smy jedreniu w padaly
 do talony, chocia jwi byly w supie
 ugstonwane kijanki i prusaki.

Kode do gotowania i do pieca brano
 z jersora w, ktorym myto sie i prano.
 Brak mydla i cieplej wody.

Na posiatku byli osadnicy wojskowi,
 gajoni wojskowi, i przyratni. Między
 gajonami przyratnymi byli Ukraincy
 i biatomisini.

Krusytkim byly serca jedynym tetnem
 wrysey doszly do jednego celu.

Krusyey petni wiary, ze madojdrze
 kiedy chmila i bedric kres tyranom.

Krusyey siebie rozumeli wzajemnie.
 Zarzytkiem 3 nodrin ukraińskich
 ktore przyjety obywatelstwo sowieckie
 i osposratku pracowali na stronie.

szczęśliwą. Ledwo świt pędzono do pracy
nie pytano się czy najedliśmy, czy
zdrapaliśmy. Pędzono przy 60% umoru
ludzi, którzy byli łosi i wadzy.
Pracowano do pierwszej uszy gdzie
za plecami stał i poganiał.

"skorej. - skorej" ludzie pracowali
po pas w śniegu, a wodną re wodnie
od czego chorowali i umierali.

Tak tak ciężką pracę wypracowano po
15 milii miesiernie, za które trzeba
było wyżyć. Były wodniny, które
składały się z 6-tych dzieci a tylko

jeden człowiek pracował. Dzieci
puchły i umierali. Mocniejsi jak
mogli pomagali, (ab) bo wiedzieli
że wreszcie czy później przynajmniej kres.
Korzystali, aby tylko przetrzymać.
Stosunek N.K. W. do Polaków
był tak okropny, że ludzie tylko
umarli, czy jest na świecie tak
duży naród, czy tak okropnie wygramy
płynę. Komu z ust, czy nawet, kto
do myśli dopuszczał taką myśl.

Jak ochydných slov nvytrano goly
 borano na slechro kobriety, ktone
 bei lehu odporiadaty. "My polki
 niczego nie, nie boimny, iadna kara
 was nie utrasay, a "Polska byla,
 jest i bedzie". K roruce sriat
 koseichnyh, czy bei starobaryh.
 pnyjeridrali konsumuley, ktomy
 vykpinali z religii jak bei z Polkei.
 Ludrie unierali nawet pod stab-
 lanu dnera, r st tak znanej chotodnej
 unieraly drieki z grodu. Pance
 lekarsta byfo tytko udriclana
 usrechluisim N. K. W. D. i tym ktomy
 prasnrali im. listy abny nvytrano
 wondro iadko, gdyi listow nvytrano
 ne N. K. W. D. nie dawalo, a po odwo-
 lenieniu jakiegos stowa, ktone im
 nie nie podobalo, nvytrano dwie
 kousekncije, i nvytrano go stow
 kontro-revolucijnista.

Po amnesti zaraz nie chejano
 was vypusrceni, Dopieno na depere
 z Ambarady Polskiej z Mostny.
 roliciano was, i 7 rorin r tem

— 5 —

F-

i moja rodzina wyjechaliśmy. Skierowaliśmy
niechylimy "Tock". Leer z Tocka odestano nas
do Buchary. Dnia 1 kwietnia 42 r.
zostaliśmy przyjęci do wojska w Margela-
sie. 18 sierpnia przekroczyliśmy granicę
Iraku i Iraku wyjechaliśmy do
Iraku a z Iraku do Palestyny.

Lasucha Samta.

7373